

FOTÁ~ĀK - 80

StĀ™eda, 18 bĀ™ezen 2015

Portfolio mého fotrovského rejstĀ™íku je tĀ™eba rozšíĀ™ovat a neustále flexibilně reagovat na nenadálé situace. Je nasnadě být poĀ™ád ve stĀ™ehu a nebát se mĀnit plány z minuty na minutu. MĀnit plány z minuty na minutu, to ĀEenĀk u velmi dobĀ™e a já se s ním vĀ¾dy svezu.

Jednou jsme mĀli v plánu jít dopoledne k doktorovi, ale ĀEenĀk se z niĀ•eho nic uzdravil, takĀ¾e jsme místo toho d krmít labutĀ. Jako ostĀ™ílený rodiĀ•a šarlatán-amatér mám teorii, Ā¾e kdyĀ¾ dítě jiĀ¾ není nemocné, není potĀ™e doktorovi a ĀEekat v Ā•ekárnĀ narvané cizíma fakanama, který Ā™vou, jsou olezlý, usoplený, nemocný a Ā•ekat, aĀ¾ má nĀ pokouše a já od nĀj chytím kurdĀje. Nataša je však jiný typ rodiĀ•e. Je to pĀ™ehnanĀ starostlivý rod kdyĀ¾ má ĀEenĀk veĀ•er horeĀ•ku, sýpe a je malátný, hned by mĀ ráno hnala k doktorovi i pĀ™esto, Ā¾e ĀEenĀk po p mĀj pĀ™ímý dotaz, jestli je zdravý, odpovĀdĀl "hmm". Potom sice zaĀ•al hlasitĀ kašlat, ale horeĀ•ku nemĀl, takĀ¾ razili na labutĀ. PĀ™íprava na výpravu byla z poĀ•átku spiše rozpaĀ•itá, jelikoĀ¾ jsem na stĀ™l pĀ™ípravil rohlík na který ĀEenĀk hbitĀ s mohutným pĀ™ískokem šlohnul a seĀ¾ral, takĀ¾e jsme vzali labutím párek a mrkev. Navíc vol Nataša, jestli jsme byli u doktora a jestli ten náš malý milĀ•ek dostal spoustu lékĀ a jestli Ā¾ije a podobně. Zalhal jsem, Ā¾e doktorka Ā™íkala, Ā¾e je v poĀ™ádku a byl klid. Lhát Nataše o zdravotním stavu dítěte ze mĀ dĀl pokrokového partnera a svým zpĀ™sobem i bájeĀného Ā•lovĀka. Cíl výpravy byl stanoven na menší Ā™eku za mĀstem, kam se dopravíme autem. Poslední dobou je jízda v autĀ s ĀEeĀ•kem o autonehodu. ĀEenĀk vzadu v sedaĀ•ce c Ā¾uká do okénka, naĀ•eĀ¾ zaĀ•one nĀ,co mumlat a doĀ¾aduje se mojí reakce. Já mu ale vĀbec nerozumím, a aĀ• na nĀj kĀ jestli se koneĀnĀ nenauĀ•i mluvit, jenom, Ā¾e mu neodpovím, ale taky ho nevezmu na školu, pĀ™jde k lopatĀ a bude bydlet na ubytovně, kde ho v noci spolubydlící ubodá kvĀli cigaretám šroubovákem (jsem zastáncem pozitivní motivace dítěte). I pĀ™es tuto výhruĀku se ĀEenĀk zatím moc mluvit nenauĀ•il a spiš preferuje vyĀ™v nĀkolika slov (povĀtšinou patrĀ sahá k zahraniĀnímu dialektu, protoĀ¾e mu je i tak špatrĀ rozumĀt). TakĀ¾e si tak jedem autem, já za volantem šálím mikrospánek (ten šálím v podstatĀ celý den, akorát za volantem se víc snaĀím), ĀEenĀk vzadu v sedaĀ•ce nejdĀ™íve nĀco mumlá, posléze kĀ™iĀ•i a ve finále, jelikoĀ¾ mu ne tak Ā™ve. Abych se z toho nezbláznil, tak mu podám, co mám po ruce nebo v pĀ™íhrádce. On si to chvíli prohlíĀí, následně to buĀ sní, zahodí nebo rozbije a zaĀ•one znovu Ā™vát. Bylo super, kdyĀ¾ byl sníh. To jsem mu udĀl do auta velkou kouli ze snĀhu. On byl spokojený, sníh si maĀkal, potíral si s ním oblĀ•ej a byl veselý. KdyĀ¾ jsme pak dojeli na místo, tak sníh roz ĀEenĀk byl mokřý a my jsme jeli zpĀ™t domĀ ho pĀ™evléknout. Po nároĀné dvacetiminutové cestĀ autem blíĀili koneĀnĀ k Ā™ece. Sjel jsem z hlavní silnice na zablácenou polní cestu, kousek se projel smykem (to ĀEenĀk zbystř zaĀ•al tleskat a doĀ¾adoval se pĀ™ídavku ve formĀ pĀ™evrácení auta na stĀ™echu) a zastavil asi sto metrĀ od místa, kde probíhat krmení labutí. ĀEenĀk vytušil, Ā¾e se bude dítě mimoĀ™ádného a Ā¾e do toho budou zapleteny i zv rozepnutí pásu hbitĀ vyskoĀil ze sedaĀ•ky rovnou na zem do bahna, do kterého za salvy veselého a rozpustilého dĀtského upĀ™ímného smíchu zaboĀ™il ruce i s hlavou. Jsou situace, kdy mívám pochybnosti, jestli to ten kluk v Ā¾ivotĀ nĀ dotáhne a pĀ™ípady, kdy zaboĀ™í hlavu do bahna a pak Ā™ve, protoĀ¾e jí nemĀ Ā¾e vytáhnout, mezi nĀ urĀitĀ patĀ™í. hlavní trasu a šli jsme k labutím radĀji po trávĀ. UĀ¾ je to nĀjaký Ā•as, kdy ĀEenĀk pĀ™ešel z klasické chĀ skákání, takĀ¾e k labutím skákal. Jako jo, byl hodný. DrĀ¾el mĀ za ruku, ale místo toho, aby šel, tak skákal. Já nevím, co si mám o tomto jeho vývoji myslet. Ve vzduchu se potutelnĀ vznáší myšlenka, jestli se tehďa oné vášnivé a zásadní noci s Natašou mezi nás nĀjakým zpĀ™sobem nenachomýtnul klokan. KdyĀ¾ jsme koneĀnĀ došli (ĀEenĀk doskákal) k labutím, kluk pookĀ™ál a skákal si je pohládit. V tom jsem mu samozĀ™ejmĀ zabránil, neboĀ¾ z mé zkušenosti jsou labutĀ lživé, nenávislné a rádi škodí (nĀco jako ĀEenĀk). PĀ™iblíĀ¾ jsme se k nim na bezpečnou vzdálenost padesáti metrĀ, vytáhl jsem z kapsy tatrunku, kterou ĀEenĀk našel nĀkde v útrohách auta a kterou jsem mu zabavil, kdyĀ¾ jí chtĀl sníst i s obalem, a zaĀ•alo krmení. JelikoĀ¾ jsem s kousky tatrunku dohodil tak maximálně deset metrĀ, tyto dopadaly Ā•tyĀ™icet metrĀ od vody a labutĀ nechávaly zcela chladně. ChĀ nechtĀ, museli jsme se pĀ™iblíĀit k labutím na dostĀ™el. LabutĀ byly oĀividně na lidi zvyklé a pro svĀj pamlsk k nám na bĀ™eh. Nebudu chodit kolem horké kaše. Labutí se bojím. V minulosti mĀ jedna labuĀ napadla a nebylo to nic hezkého. Od té doby jim nevĀ™ím a jsem pĀ™esvĀdĀen, Ā¾e jim nevĀ™ím právem. PrávĀ proto jsem byl z jejich pĀ™ítomnosti více neĀ¾ nervózní. LabutĀ na mou nervozitu naprosto kašlaly a pro tatrunku si drze pĀ™išly a k nám. V jednu chvíli nás dokonce obklíĀily a mĀ bylo jasné, Ā¾e je po všem. Ā½e tady konĀí naše Ā¾ivot pouĀ. V duchu jsem se louĀil s blízkými a spílal jsem osudu, Ā¾e alespoĀ to nebohé dítě neušetĀ™il, kdyĀ¾ tu roz nebohé dítě chytilo labuĀ za krk a zaĀ•alo s ní beze špetky respektu smýkat po zemi. LabuĀ, která byla asi tak tĀ™íkrát vĀtší neĀ¾ ĀEenĀk, byla touto lstí naprosto konsternována a vyjma syĀ•ení, nekladla Ā¾ádný odpor. Já se taktéĀ nekladl Ā¾ádný odpor a pouze jsem v pomatení mysli v rozrušení a pĀ™ekvapení lapal po dechu a lomil rukam Celá tato situace, kdy já a labuĀ jsme se na nic nezmohli, trvala pár vteĀ™in. Pak se labuĀ vzpamatovala a jala se odletĀt. ĀEenĀk se jí nehodlal pustit a tím pádem se jal odletĀt s ní. Tento jeho plán jsem vyhodnotil jako neĀ¾ádoucí dítě jsem chytil, Ā™val jsem na nĀj, aby labuĀ pustil, Ā™val jsem na labuĀ, aĀ¾ se doprdele nehýbe, Ā¾e to vyĀ™eš celkovĀ jsem byl docela hysterka. Nakonec se dobrá vĀc podaĀ™ila, labuĀ mĀ jenom párkrát klovlá do ruky a ĀEenĀk pustil. To jsem toho mĀl uĀ¾ plný zuby a zavelel jsem k odchodu s tím, Ā¾e uĀ¾ nikdy labutĀ krmít nepĀ™jdeme. ĀEenĀk c situaci zvládl bravurnĀ a po pár rychlých skocích smĀrem k vodĀ záhy mizí pod hladinou. Kristova noho! Vylovil jsem dítě z vody a prchal s ním v náruĀí k autu se zabíjäckými labutĀmi v patách (labutím jsem byl naprosto ukradený a vĀbec o mĀ nejevily zájem, ale já jsem byl pĀ™esvĀdĀen, Ā¾e po nás jdou) Byla zima a krásný dva stupňĀ nad nulou. U auta jsem ĀEeĀka vysvlékl z mokrého obleĀení do naha, zabalil jsem ho do své mikiny, na ruce mu navlékl svoje ponoĀky, na nohy dal svoje boty, pĀ™ikurtoval do autosedaĀky, hodil na nĀho svojí bundu, nastartovat auto, zapnul topení a rychle domĀ. As

po dvou metrech zbrázdil jízdy jsem s autem zapadnul do bahna. To už jsem byl nejen hysterický, ale i sprostý a dalo by se říci i nepočetný. Promrzlý mokrý dítě mi viselo na zadním sedadle a já jsem jenom v tričku v riflích a bos pobíhal zmačkem kolem auta. Když jsem asi podesáté obhlížel s lamentováním kolem auta a situace se nezměnila, napadlo mě, že samo se to neudělá. V návalu nedostatku lepších nápadů jsem se pokusil auto zvednout a přemést. Kupodivu jsem s tunovým autem ani nehnul. Naštěstí ležela opodál stará paleta. Ustrem jsem jí v rychlosti rozmlátil, vzal dvě prkýnka, narval je pod kola, nasedl do auta a tároval jsem plyn tak dlouho, že nakonec se zadalo a vyjeli jsme.

To jsem děkoval úplně všem bohům, kteří mi pomohli na mysl. Auto bylo sice celé pokryté celistvou vrstvou bahna, ale topení ji topilo, dítě bylo vzadu šťastné, jelikož táta je nervní a nedaří se mu, takže se zblýskat na lepašy. Po pár minutách jízdy zezadu zahlásil, že "e e" a pak tiše seděl a byl spokojený. Takže se zezadu poslal přímým směrem do mé mikiny, do které jsem ho zabalil a zcela určitě zneškodil i autosedačku. Parádní výlet. Protože Nata mi zakázala krmit děti pouze moukou a tedy je jeho strava vyvážená a proto jsem nemohl otevřít okénka, aby zezadu nenastydnu, byl po zbytek cesty domů v autě nelidský zápach. Večer, když jsem jel i s Natou na nákup, jsem jí musel vysvětlovat, proč, když jsme jeli jenom k doktorovi, máme auto celý od bahna a proč je posraná autosedačka. Výlet na krmení labutí bych tedy ohodnotil jako takový slabší a jelikož všichni přemýšleli, není vyloučeno, že výlet zopakujeme. Pořád lepši než jít na pískoviště a harantů a jejich šílených matek. DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)